

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonu Kurulması Hakkında Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Fatma KURTULAN

HDP Grup Başkanvekili

Mersin Milletvekili

Ayhan BİLGİN

HDP Grup Başkanvekili

Kars Milletvekili

GENEL GEREKÇE

İnsanlık açısından büyük acılar ortaya çıkaran imparatorluklar yerine ikame olan ulus devlet modelinin toplumsal, siyasal ve ekonomik sorunlara çözüm getirmediği, var olan pek çok sorun alanında çözümsüzlüğü derinleştirdiği görülmektedir. Bu geçişin yaşandığı tüm ülkelerde toplumsal çoğulculuk, ulus kavramı üzerinden değerlendirilerek çok çeşitli politikalara tabi tutulmuştur. Ulus Devlet ve toplumun çelişkileri üzerinden siyasal gerilimler yaşanan devletlerde, toplumlar açısından büyük travmalar gerçekleşmiş ve bu travmalar demokrasi üzerinde büyük tahribatlara yol açmıştır.

Ulus devlet, kapitalist tekelleşme sürecinin yönetim aygıtı olarak imparatorluk çağını toplumsal zamanların çokluğu münasebetinde sona erdirmiştir. Daha çok 1789 Fransız İhtilalinden siyasal ilhamını alan düşünceler, yayıldıkları ülkelerde büyük rejimsel değişimlere neden olmuştur. Bu değişimlerin Türkiye Cumhuriyeti topraklarına ulaşması Osmanlı İmparatorluğu döneminde gerçekleşmiştir. 1876 yılında Kanun-i Esasi ile devletli uygarlığın düşünsel mirası, 1908 yılında İkinci Meşrutiyet ile olgunlaşmış ve 1923'te Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin kurulması ile nihayetine ermiştir.

Ulus devlet kuruluş aşamasında, Osmanlı toplumunun birçok düşünce kategorisinden etkilenilmiştir. Bu anlayışların ayrışması ve gelişmesi ile Türkiye Cumhuriyetini var eden yapı incelendiğinde gerek dünya örnekleri açısından gerekse de Milli Mücadele döneminde kültürel

kimlikler arasında bağitlanan anlayış açıısından iki keskin dönüşüm yaşandığı bilinen bir gerçektir. Bu iki gerçektir, birbirine sıkı sıkıya bağı olgulardır ve netice itibariyle de birbirine bağı durumlar ortaya çıkarmıştır. Söz konusu birinci gerçektir, ulus devlet inşasında Türkiye Cumhuriyeti örneğinin halk merkezli bir dönüşüm yaşamak yerine katı bürokratik sınıfın elinde bir dönüşüm yaşamasıdır. Bu gerçektir; verili bürokratların bilgi yapılarını oluşturan siyasal düşüncelerin pratiğe yansması niteliğinde bir ulus devlet ortaya çıkarmıştır. Bu ulus devlet, Fransa örneğinde görüldüğü gibi pozitivist ve katı merkezietçi bir anlayış, Alman idealizmini temeline almıştır. Bu esinlenme, elitist dar bir kadronun Türkiye Cumhuriyeti Devletini şekillendirmesine yol açmıştır. Bu şekillendirme üstten dayatmacı bir anlayışla demokrasiyi ve özgürlükleri geri plana atan bir yöneten-yönetilen ilişkisi ortaya çıkarmıştır. İkinci gerçektir ise, Milli Mücadele döneminde toplumsal kültür grupları arasında etkin bir şekilde sürdürülen mücadele ruhunun altyapısının ulus devlet kurulduktan sonra kayda alınmamasıdır. Bu durumu örneklerle açıklamak gerekirse; Milli Mücadele döneminde modern Türkiye Cumhuriyeti sınırlarında yaşayan Kürt Halkına ve dönemin Kürt kurum ve sözcülerine yönelik verilen sözler ve ortaya konan yaklaşımlar, demokratik bir ülkede, adem-i merkezietçi bir anlayışla beraber yaşanacağı içeriğine sahipti. Bu noktada çokça örnek bulunmaktadır. Erzurum Kongresi'nin Milli Mücadele'nin başarıya ulaşmasındaki yeri ve önemi bilinmektedir. Bu kongrenin sonuç bildirgesinin 1.maddesinde Türklerin ve Kürtlerin 'saadette ve felakette ortak' oldukları tespit edildikten sonra 'Gelecek hakkındaki hedefleri aynıdır ilkesi benimsenmiş, 6.maddesinde ise Kürtlerin tarihi, ırkı, dini haklarına saygı gösterilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Yine öncesinde Amasya Tamimi ile ön hazırlığı ve ruhu inşa edilen 1921 Anayasası Milli Mücadele döneminde çıkarılarak Cumhuriyetin temel taşlarından biri döşenmiştir. 1 Mart 1921 Teşkilat-ı Esasiye (Anayasa) görüşmeleri sırasında M. Kemal Büyük Millet Meclisi'nde yaptığı konuşmada yaptığı değerlendirme ciddi bir değerlendirmeye tabi tutulması gereken metindir. M. Kemal, günümüzde Yeni Anayasa yazım sürecinin tartışma konularından birine şöyle açıklık getirmiştir. Mustafa Kemal 'Türkiye Halkı' kavramına ilişkin olarak; 'Efendiler, Türkiye Halkı ırkken ve dinen ve harsen birlik halinde birbirine karşı karşılıklı saygı ve fedakârlık duygularıyla dolu ve kaderleri ve çıkarları ortak olan bir sosyal topluluktur. Bu toplulukta etnik haklar ve yöresel koşullara saygı iç siyasetimizin esaslı noktalarındandır.' diyerek 'Türkiye halkı' kavramına açıklık getirdi.

Kültürel ve toplumsal kimliklerin bir arada yaşamasını bağitlayan ve Milli Mücadele döneminin rengi, ruhu olan örnekleri çoğaltabiliriz. Fakat bu noktada, 1923 yılında Cumhuriyetin ilanı ile beraber yukarıda değindiğimiz iki gerçektir birbirini etkilemiş ve 1923 sonrasındaki yasal düzenlemeler, devlet politikaları katı merkezietçi bir anlayışın ürünü olarak ortaya çıkmaya başlamıştır.

Türkiye Cumhuriyeti siyasi tarihinde en büyük kırılma noktası da bu politika değışiklikleri ile beraber gerçekleşmiştir. Reddi miras temelinde ortaya konan politikalar, kültürel kimliklerin yok sayılması, etnik kimliğe dayalı bir ulus tahayyülünün merkeze alınması çerçevesinde üretilmiştir. Bu politikalar derinleştikçe, Türkiye'de devlet ve toplum arasındaki sürdürülebilir yönetim ilişkisi de derin yaralar almaya başlamıştır. 1923'te Kürtlerin ve geleneksel İslam'ın reddi

ile Şeyh Sait isyanı çıkmıştır. Bu isyan sonrası Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk OHAL yasaları yürürlüğe konarak özgürlüklerin önü kesilmiş, eşitsizlik ve adaletsizlik beslenmiştir. Sonrasında ise buna benzer, Türkiye'de temel sorunların kaynağı olacak ve devlet toplum ilişkisinin demokratik yönünü dumura uğratacak gelişmeler yaşanmıştır. Tunçeli Tedip ve Tenkil Hareketi ile birlikte yaşanan toplu öldürmeler, Seyit Rıza ve arkadaşlarının idam edilmesi; Ağrı ve Zilan'da yaşanan insanlık suçları; yine bu dönemlere denk gelecek şekilde Çerkes Ethem, İskilipli Atıf Hoca, Mustafa Suphi'lerin öldürülme vakaları daha kuruluş yıllarında devlet toplum ilişkilerinin yanlış kurgulanması ve seyir almasına sebebiyet vermiştir. Kürtlere, Alevilere, Solculara, Gayri Müslimlere, Siyasal İslamcılara ve tüm toplumsal muhalefet dinamiklerine yaşatılan tarihsel gerçeklikler, elitist ideologların Türkiye'de devlet ve toplum ilişkisine vurduğu darbeler olarak toplumsal yaşamda büyük tahribatlara yol açmıştır.

Toplumsal kültür ve kimlik reddinden hareketle ortaya çıkan bu tahribatların yanı sıra Türkiye'de demokrasiye yönelik ciddi saldırılar da gerçekleşmiştir. 1930'lu yıllarda Ceza Kanunu ve İş Kanunu oluşturulurken Almanya'dan etkilenilmesi bilinen tarihi bir gerçektir. 1946 yılına kadar tek parti rejimin var kılınması, sırasıyla 1960, 1971, 1980 ve en son 28 Şubat 1997'de demokrasiye asker müdahalesinin gerçekleşmesi de devlet-demokrasi ikilisini devlet lehine sonuçlandırmıştır. Gerek pratik anlamda gerekse de teorik anlamda değerlendirildiğinde, kültürel kimliklere ve toplumsal gerçekliklere yönelik gerçekleştirilen bu saldırı Türkiye'de üç temel noktada sorunlar yaratmıştır. Bunlardan ilki, devlet ve toplum arasındaki normal sürdürülebilir bir ilişkinin kurulamaması, ikincisi kültürel kimliklerin reddi ile demokratikleşmenin sağlanamaması, üçüncüsü ise iki temel noktada oluşan sorunlardan ötürü güncel hayatta çatışmalı-çatışmacı süreçlerin ortaya çıkmasıdır.

Türkiye toplumu ile devlet ilişkisi cumhuriyet tarihinin büyük çoğunluğunda devletin topluma dayatması şeklinde vücut bulmuştur. Bu da toplumu kendine, doğaya ve gerçekliğe yabancılaştırmıştır. Kültürel kimliklerin ret edilmesi, rızaya dayalı bir aradılığı ve devlete yaklaşımı olumsuz anlamda etkilemiş, demokratik cumhuriyetten uzaklaşmıştır. Son olarak ise bu siyasi gerilimler tüm toplumsal yaşamı ve devlet yapısını etkileyen verili siyasi gerilimlere neden olmuştur.

Türkiye Siyasi Tarihi'nin tümünde belirli insan hak ihlalleri, yerinden edilmeler, toplu öldürmeler, nüfus politikaları yaşanmıştır. Bu dönemlerin her biri ayrı ayrı acıları halklarımıza dayatmış ve toplumsal belleğin kanayan yarası haline gelmiştir. Nitekim özellikle 12 Eylül 1980 Askeri darbesine giden siyasal süreç ve sonrasında günümüze kadar gelen siyasal süreç, hem Türkiye siyasi tarihinin bir minyatürü olması bakımından hem de kendi içerisinde Türkiye'de Alevi, Sunni, Kürt, Türk, kadın, erkek, Müslim, Gayri Müslim halklar için süreklileştirilmiş bir olağanüstü hal rejimi olarak vuku bulmasından ötürü ayırıcı bir döneme tekabül eder. 12 Eylül'e giden süreçte idamlar, yerinden edilmeler, baskılar, toplu öldürmeler ve en ağır insan hakları ihlalleri devlet aklı tarafından halka dayatılırken, devlet de kendini biçimlendirerek toplumsal yaşamın her anında kristalize olan bir iktidar biçimini pratiğe dökmüştür.

12 Eylül askeri darbecilerinin kurucu hukuk formu olan Anayasa ve yasal düzenlemeleri, ‘Kart-Kurt teorisi’ olarak anlatılan sözde bilimsel çalışmalarla toplumsal ve siyasal motivasyonlar yaratılması, yasalarla ve hukuk kurucu öge olmaması gereken silahlı güçlerle biçimlendirilen siyaset düşünüşü ve daha nice devlet biçimlendirilmesi ile toplumun ve siyasal alanın biçimlendirilme uygulamaları, Türkiye’de bu ayırt edici dönemi imlememize sebep olmaktadır.

12 Eylül ile yüzleşemeyen siyaset kurumu, 90’larda ülkenin büyük bir karanlığa gömülmesine sebep olmuştur. Nitekim hak taleplerinin ve demokratik siyasetin karanlık üçgenlerde boğulmak istenmesinin bir sonucu olarak darbe mekaniği işlemiş 28 Şubat darbesi gerçekleşmiştir.

28 Şubat darbesi sonrası demokrasiye dönmek yerine 1999 yılı sonrası Kürt Meselesinde yakalanan barış fırsatları kaçırılmıştır. Ateşkesler, Oslo görüşmeleri, İmralı görüşmeleri devlet aklı ve siyasi sorumlular tarafından barışa zemin olarak görülmemiş, bitirilmek üzere masaya oturulmuştur. Nitekim barış fırsatlarının en önemli durağı olan Çözüm Süreci 5 Nisan 2015 tarihinde siyasi iktidar tarafından bitirilmiş, ülke aradan geçen üç yıllık süreçte iktisadi, sosyal ve siyasal alanlardaki çoklu krizler girdabına sokulmuştur.

Temmuz, 2015 tarihinde çatışmaların başlaması, kentlerin abluka altına alınması ve bu ablukaların ülke genelini fiili karakola dönüştürülmesi ile polis devleti uygulamalarının tam hız sürdürülmesi çoklu krizlerin asıl sebeplerinden biri olarak öne çıkmaktadır. Kuşkusuz ki siyasi iktidar, güç kaybettiğinde daha fazla baskıya yönelmiş, içerisine girdiği bu fasit daire hem kendisini daha güçsüz kılmış hem de ülke halklarına son üç yılda büyük yaralar bırakmıştır.

Siyasi iktidar son üç yıldır artan şekilde kriz yönetme stratejisini uygulamaya çalışmaktadır. Topluma şok doktrini uygulamakta, ürettiği ve yeniden ürettiği krizleri yönetmek suretiyle otoriterliğini arttırmaktadır. Fakat toplumsal direnişler ile siyasal olanın hakikati siyasi iktidarın söz konusu stratejisini devam ettiremez hale getirmiştir. Bu sebeple ülke hemen her düzlemde krize girmiştir.

Türkiye’yi çoklu krizler girdabından kurtarmak için tarihsel bir yüzleşmenin gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Toplumsal olarak çok boyutlu sorunlara sahip olan tüm devletler ve parlamentolar tarihin belirli bir döneminde daha güçlü toplum ve daha güçlü siyaset ortaya çıkarmak üzere bu yüzleşmeyi gerçekleştirmişlerdir. Söz konusu yüzleşmede, tarihsel hakikatlerin ortaya çıkarılması ve adaletin tecellisinin sağlanması için en uygun yer ise milletin iradesinin temsilcisi ve egemenliğin kullanıcı yetkisine sahip olan Türkiye Büyük Millet Meclisi’dir. TBMM’nin aktif bir çalışma yürütmesi hem devlet fraksiyonlarının iktidar savaşlarının aşılması hem toplumdaki kutuplaşma konularına evrensel normlar düzeyinde bir çözüm bulması hem de bölgesel ve küresel dengeleri etkileyen bir mekanizmanın ortaya çıkması açısından elzemdir.

TARİHSEL HAKİKATLER VE YÜZLEŞME KOMİSYONU KURULMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

Amaç ve Kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı; Türkiye’deki askeri darbelere giden siyasi tarih zeminini de kapsayacak şekilde, yakın dönem siyasi tarih başlangıcından başlayarak komisyonun görev yaptığı yıllar müddetince işlenen ağır insan hakları ihlallerini, şiddet fiillerini (işkence, kayıplar, yargısız infazlar, faili meçhul cinayetler, zorunlu göçe tabi tutma, toplu öldürmeler, kontra gerilla faaliyetleri, insanlığa karşı suçlar, soykırım suçları) ve bu durumları ortaya çıkaran sebepleri ile sonuçlarını tüm boyutları ile araştırmak, incelemek ve bu konularda başvuruları incelemek, bu fiil ve durumları ilgilendiren kanun tasarısı ve tekliflerini önermek üzere Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde, Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonunun kuruluş, görev, yetki, çalışma usul ve esaslarını düzenlemektir.

Komisyonun Kuruluşu

MADDE 2- (1) Üye Sayısı, TBMM’de grubu bulunan Siyasi Parti Gruplarından iki üyeden ve Bağımsız Milletvekillerinden toplam iki üyeden oluşur. Her Siyasi Parti Grubu üyelerini bir kadın, bir erkek olarak seçmek durumundadır.

(2) Komisyon Başkanlık Divanı; Komisyon üyelerinin kendi aralarından seçeceği bir başkan, iki başkanvekili, bir sözcü ve bir kâtipten oluşur. Bu seçim, üye tam sayısının salt çoğunluğuyla toplanan Komisyonun, toplantıya katılanlarının salt çoğunluğunun gizli oyuyla yapılır. Komisyon başkanı ve iki başkanvekili farklı siyasi partilere mensup olmak durumundadır. Komisyon sözcüsü ve katip aynı siyasi partiye mensup olanlardan seçilemez. Komisyon Divan Başkanlığı seçimleri her altı ayda bir yenilenir.

(3) Komisyonda salt çoğunluğun oyu ile; ülke genelinde en az 20 ilde örgütlü olan ve siyasi tarih ile insan hakları alanında çalışmalarda bulunan sivil toplum kuruluşları temsilcileri, akademisyenler ve uzmanlar arasından her komisyon üyesinin önereceği bir kişi, komisyon bünyesinde çalışmak üzere görevlendirilir.

(4) Komisyon; yapılan çalışmalarda danışmak ve hizmet almak üzere alanında uzman ve akademisyen kişiler arasından her komisyon üyesinin seçeceği üç kişiden oluşan bir Gerçekleri Araştırma Danışma Grubu kurar.

Komisyonun Görevleri

MADDE 3- (1) Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonunun görevleri şunlardır:

- a) 1980 askeri darbesine giden siyasi tarih zeminini de kapsayacak şekilde, yakın dönem siyasi tarih başlangıcından başlayarak komisyonun görev yaptığı yıllar müddetince işlenen ağır insan hakları ihlallerini, şiddet fiillerini (işkence, kayıplar, yargısız

infazlar, faili meçhul cinayetler, zorunlu göçe tabi tutma, toplu öldürmeler, kontra gerilla faaliyetleri, insanlığa karşı suçlar) ve bu kapsamda gerçekleşen muhtelif olay ile olguları ve bu durumları ortaya çıkaran sebepleri ile sonuçları araştırarak, aydınlatılmasını sağlamak.

- b) Mağdur ve failerin hem bireysel hem de topluluk olarak başvurularını incelemek.
- c) Tarihsel Hakikatleri ve Yüzleşmeyi sağlama noktasında atılan adımları kamuoyuyla paylaşmak, materyaller araştırmak, yayınlamak, raporlar hazırlamak. Gerekğinde kamuya ait olan TV kanalları ve radyolar aracılığı ile yayın yapmak.
- d) Yaşanan şiddet fiillerinin sebeplerini inceleyerek yeniden yaşanmasını engellemek için yasal düzenlemeler önermek, tarihsel hakikatleri ortaya çıkarmak, Savcılık makamını harekete geçirmek.
- e) Tarihselliği olan sosyal, ekonomik ve siyasi içerikli olgu veya problemlerin ulusal, bölgesel ve küresel çözümünde aktif rol almak, bunun rolün gerçekleştirilmesi amaçlı görüşmeler yapmak.

Komisyonun Yetkileri

MADDE 4- (1) Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonu; görevleri ile ilgili olarak Bakanlıklarla genel ve özel bütçeli dairelerden, tüm özel ve kamu arşivlerinden, mahalli idarelerden, muhtarlıklardan, üniversitelerden, diğer kamu kurum ve kuruluşlarından, diğer özel kuruluşlardan bilgi istemek, buralarda izne tabi olmaksızın inceleme yapmak, ilgilileri veya gerek duyduğu şahısları çağırarak bilgi almak yetkisine sahiptir.

(2) Komisyon görev alanıyla ilgili faaliyet gösteren kamu kurum ve kuruluşları, üniversiteler, sivil toplum örgütleri ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının çalışmalarından yararlanabilir.

(3) Komisyon gerekli gördüğünde uygun bulacağı ulusal veya uluslararası sivil toplum örgütleri ve insan hakları kurumları ile birlikte çalışabilir, uzmanların bilgisine başvurabilir, Ankara dışında da çalışabilir.

(4) Komisyon, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde esas ve/veya tali komisyon olarak görev yapar.

(5) Komisyon, devlete ait gizli ya da açık tüm arşivlerde inceleme yapabilir.

Komisyonun Çalışma Usul ve Esasları

MADDE- 5 (1) Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonu çalışmalarını bir rapor halinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunar.

(2) Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonunun çalışma süresi bir yıldır. Süresi içerisinde çalışmalarını tamamlayamayan komisyon, çalışma süresini kendi kararı ile bir yıla kadar uzatabilir.

(3) Komisyonda siyasi parti gruplarının önerileri üzerine görevlendirilen sivil toplum kuruluşları temsilcileri, akademisyenler ve uzmanların çalışmalara ilişkin düşünce ve önerileri komisyonca dinlenir ve komisyon tarafından rapor yazım sürecinde dikkate alınır.

(4) Komisyonca önerilen kanun teklif ve tasarıları ilgili komisyonlarda görüşülerek, TBMM Genel Kurul gündemine en geç 15 gün içerisinde alınır.

(5) Komisyon'un hazırladığı raporlar, Genel Kurul gündemine alınır ve en geç 15 gün içinde üzerinde genel görüşme açılır.

(6) Komisyon gündemi, komisyon toplantısına katılan üyelerin salt çoğunluğu ile belirlenir.

(7) Komisyon raporları, Başbakanlık ve ilgili Bakanlıklara Başkanlıkça gönderilir.

(8) Komisyon, çalışmaları esnasında veya çalışmalarını tamamladıktan sonra, suç oluştuğuna kanaat getirdiği hallerde inceleme konusunun sorumluları hakkında genel hükümlere göre kovuşturma veya yasal işlem yapılabilmesi için, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı aracılığıyla ilgili mercie bildirimde bulunur.

(9) Komisyon incelemelerini alt komisyonlar kurmak suretiyle de yapabilir.

(10) Komisyona TBMM Başkanlığı bünyesinde sekretarya oluşturulur. Komisyonun çalışmaları için TBMM Bütçesinden yeteri kadar ödenek ayrılır. Sekretaryanın çalışması ve ayrılacak ödeneğin kullanımı yönetmelik ile düzenlenir.

(11) Komisyon çalışmaları ile ilgili olarak, yurt içi ve yurt dışı görevlendirmelere ait giderler, Komisyon kararı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanının onayı ile 6245 Sayılı Harcırah Kanunu hükümlerine göre Türkiye Büyük Millet Meclisi bütçesinden karşılanır. Bu kanunla belirtilen Gerçekleri Araştırma Danışma Grubu'nda çalışanlardan kamu görevlisi olmayanlara aylık (100.000) gösterge rakamı ile memur aylık katsayısı çarpımı suretiyle belirlenecek tutarı geçmeyecek şekilde TBMM Başkanlık Divanınca belirlenecek miktarda ödeme yapılır. Bu tutarları geçmemek üzere toplantı başına huzur hakkı olarak da ödeme yapmaya Başkanlık Divanı yetkilidir.

Uygulanacak İktüzük

MADDE 6- (1) Tarihsel Hakikatler ve Yüzleşme Komisyonunun çalışmalarında, bu Kanunda düzenleme olmayan hallerde Türkiye Büyük Millet Meclisi İktüzüğü hükümleri uygulanır.

Özel Hükümler

MADDE 7- (1) TBMM’de Grubu bulunan Siyasi Partilerden ve/veya Bağımsız Milletvekillerinden herhangi biri ya da daha fazlası komisyona kendi ya da parti grubunun kararı ile katılmazsa, söz konusu üyelik düşer.

(2) Gerçekleri Araştırma Danışma Grubunda herhangi bir nedenden ötürü toplam danışma grubu üye sayısına ulaşamazsa, boş kalan üyelik düşer.

Yürürlük

MADDE 8- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 9- (1) Bu Kanun hükümlerini Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı yürütür.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Bu madde ile Kanunun amacı belirlenmiştir.

MADDE 2- Bu madde ile Komisyonun kuruluşu ve işleyişi belirlenmiştir.

MADDE 3- Bu madde ile Komisyonun görevleri tanımlanmıştır.

MADDE 4- Bu madde ile komisyonun yetkisi belirlenmiştir.

MADDE 5- Bu madde ile komisyonun çalışma usul ve esasları belirlenmiştir.

MADDE 6- Bu madde ile uygulanacak İç Tüzük saptanmıştır.

MADDE 7- Özel hükümler belirtilmiştir.

MADDE 8- Yürürlük maddesidir.

MADDE 9- Yürütme maddesidir.